

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 4 - 2022

Läs om:
Dynamiskt sportskytte i Uppsala

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Ola Wahlberg, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändring/utebliven tidning:

E-post: info@skanepolisen.se

eller

Skånepolisens Sport & Fritid

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Bankgatan 20, 233 31 Svedala

Materialstopp till redaktion

och utgivningsplan 2023:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	27 februari	v 14
2	8 maj	v 24
3	14 augusti	v 38
4	6 november	v 50

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Skytte på en fot.

Foto: Mattias Vogstad

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd
Magnus Cederlund, Camilla Wixenius.

Tryck:

Exakta Print, Malmö

www.exakta.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhängare till dessa.

Ledare

Malmöpolisens blickar framåt!

Vinter och kallt, men ändå inte. Jag tror vi haft en varmare höst än på länge, nu är det mörkt ute, såväl som i ekonomin i världen och annan oro! Men snart kan vi njuta av en härlig jul och ledighet tillsammans med nära och kära.

Själv har jag i höst reflekterat över att de allt mörkare kvällarna ställer till det för mig så jag behöver ljusa upp tillvaron genom möten med människor, en och annan konsert eller teater och framförallt promenader ute under de ljusa timmarna på helgen. De mörka kvällarna får istället ägnas åt inomhusträning och återhämtning.

Malmö har under hösten gått in i ett lugnare operativt läge efter en hektisk sommar. All personal hjälps åt. Med en god underrättelsebild och starkt arbete både ute för att förebygga och ingripa och inne med många utredningar och frihetsberövande har vi ett bättre läge.

Under våren går Malmöpolisens in med ett operativt projekt för att förebygga och ingripa tidigare och förhoppningsvis framgångsrikt i utredningar om brott i nära relation. Detta liknar "sluta skjut" i vissa delar och vi hämtar hem strategin från samma universitet i USA. Det ska bli spännande att följa hur områdespoliser och ingripandepoliser tillsammans med utredare tar sig an projektet som i huvudsak drivs genom kraften på sektionen mot brott i nära relation.

Det känns kul att vi har ett fylligt nummer med artiklar för läsnjutning. Så kryp upp i en soffa och läs hur våra duktiga idrottare tagit sig an sin sport under hösten.

Själv har jag ägnat höstmånaden till mycket jobb och tyvärr inte så mycket träning som jag önskat efter en skada i foten. Men med läkt fot ska jag nu åter komma in i normala rutiner så man förebygger den stundande julen som riskerar vara lite för onyttig om man glömmer sig. Dock har jag hunnit med att prova på bågskytte, kul men inte helt lätt, framförallt inte när det blåser utomhus! Men det ska jag göra fler gånger.

Vi har nu kommit igång med en budkavel i tidningen och först ut är Emil Andersson, utredningsjouren som berättar om sin träning.

Syrelsen i MPGI genom
Ordförande MPGI.

Petra Stenkula

Innehåll

Ledare	1	Para Endurance Race.....	20
MPGI:s sektionsledare.....	2	Tungt beslut för Malmös innebandydamer	22
Ola begär ordet.....	3	Fotbollssäsongen för Malmös damer 2022	23
Polis och Brand SM i cykel 2022	4	Polis-SM Golf 2022	26
Kallelse till MPGI's årsmöte	9	Sven Holgersson berättar!.....	30
Träning gör fantastiska saker med kroppen	10	Håll flabben och inget tjafs	31
Havets Drottning.....	12	Ny dirigent i Polisens Musikkår Region Syd.....	32
Boktipset:		Finn fem fel.....	33
Vi presenterar Stefan Ahnhem	16		
SPM i Dynamiskt sportskytte – Uppsala 2022	18		

MPGI:s sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Golf

Göran Holmgren
010-561 45 57, 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Jakt/Fiske

Ola Wahlberg
ola.wahlberg@polisen.se

Bowling (vilande)

Ishockey/rinkbandy (vilande)

Boule

Roland Strömblad
0704-36 08 96
rollstream@telia.com
Hans Hammarstedt

Fotboll - herr (vilande)

Funktionell Fitness

Attila Vysehrad
attila.vysehrad@polisen.se

Handboll - herrar

Magnus Billing
magnus.billing@polisen.se

Handboll - damer

Inez Svensson
inez.svensson@polisen.se

Fotboll - dam

Åsa Andreasson
asa.andreasson@polisen.se

Innebandy

Herrar: Stefan Olofsson
stefan-j.olofsson@polisen.se
Damer: Maria Moberg
maria.moberg@polisen.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Mats Attin
010-561 50 89
mats.attin@polisen.se

Dynamiskt skytte

John Sharifi
0730-84 92 30
john.sharifi@polisen.se

Padel

Henrik Rosberg
0733-48 37 74
henrik.rosberg@polisen.se

Ola begär ordet

Tid för rekreation

Idag rullade kylan in i vår landsdel och jag kände på vägen hem från jobbet att det var kallt på riktigt nu. Vintern är på gång och det är dags att ta fram de lite varmare jackorna som hittills varit undanstoppade långt in i garderoben. Då kylan och mörkret gör sitt intrång tycker i alla fall jag att det är mysigt att ägna lite tid åt rekreation. Vad man väljer för metod till personlig återhämtning är väldigt olika, en del väljer träningen, en del tar fram en god bok. Vad man väljer för metod att hämta nya krafter från spelar inte så stor roll, det viktiga är att kroppen och hjärnan får vila. Att låta kroppen få återhämta sig emellanåt kan jag som före detta elitidrottsman förstå viktigheten av.

Då jag pressade min kropp under vinterhalvåret så fick den tid för lite återhämtning på sommaren då hockey-säsongen tog slut och det var dags för sommarträning. Det var mest konditions- och styrketräning och inte lika slitsamt som på vintern. Jag har tagit med mig det då jag blivit äldre. Min rekreation och återhämtning idag består av mycket skogspromenader med sambo och hundar. En annan, ganska ny möjlighet till rekreation vi har införskaffat är en jacuzzi. Vi installerade den i vår sommarstuga på Österlen, som jag tidigare har berättat om. Då min rygg ibland inte visar sig från sin bästa sida efter alla år som hockeyspelare, så har jacuzzin blivit min räddare i nöden. Jag känner verkligen hur ryggen mjukas upp och det känns fantastiskt, mycket lättare att röra sig och stelheten är som bortblåst. Sedan är det kanske inte helt optimalt med elförbrukningen i dagens oroliga tider men då vi har mycket lite annat som drar elektricitet i stugan så kör vi på ett tag med den. Glädjen med

den överbryggar kostnaderna. Det är fantastiskt att ligga i det 38-gradiga vattnet och titta på stjärnorna och riktigt känna hur lycklig ryggen och kroppen blir. Vi använder den så mycket vi kan, i vart fall på helgerna då vi är där. Vi installerade den i somras så vi har inte riktigt provat den under vinterhalvåret men det är något vi verkligen ser fram emot. Det är alldeles underbart, att efter en heldag utomhus med diverse trädgårdsarbete och med rosiga kinder hoppa ner i badet och känna värmen. Det är ganska enkelt att ligga där en lång stund och luckra upp de gamla

lederna. Genom att bara ligga där och njuta blir det även återhämtning för hjärnan och själen. Har ni möjlighet att åka iväg till ett spa över en helg för lite rekreation, tveka inte. Ett litet tips från redaktören är att det kryllar av små mysiga spa på Österlen som inte kostar skjortan. En kul värld att utforska.

Men glöm inte bort att röra på er innan, motionen är fortfarande viktigt.

Må väl!

Chefred. & redaktionssekr.

Ola Wahlberg

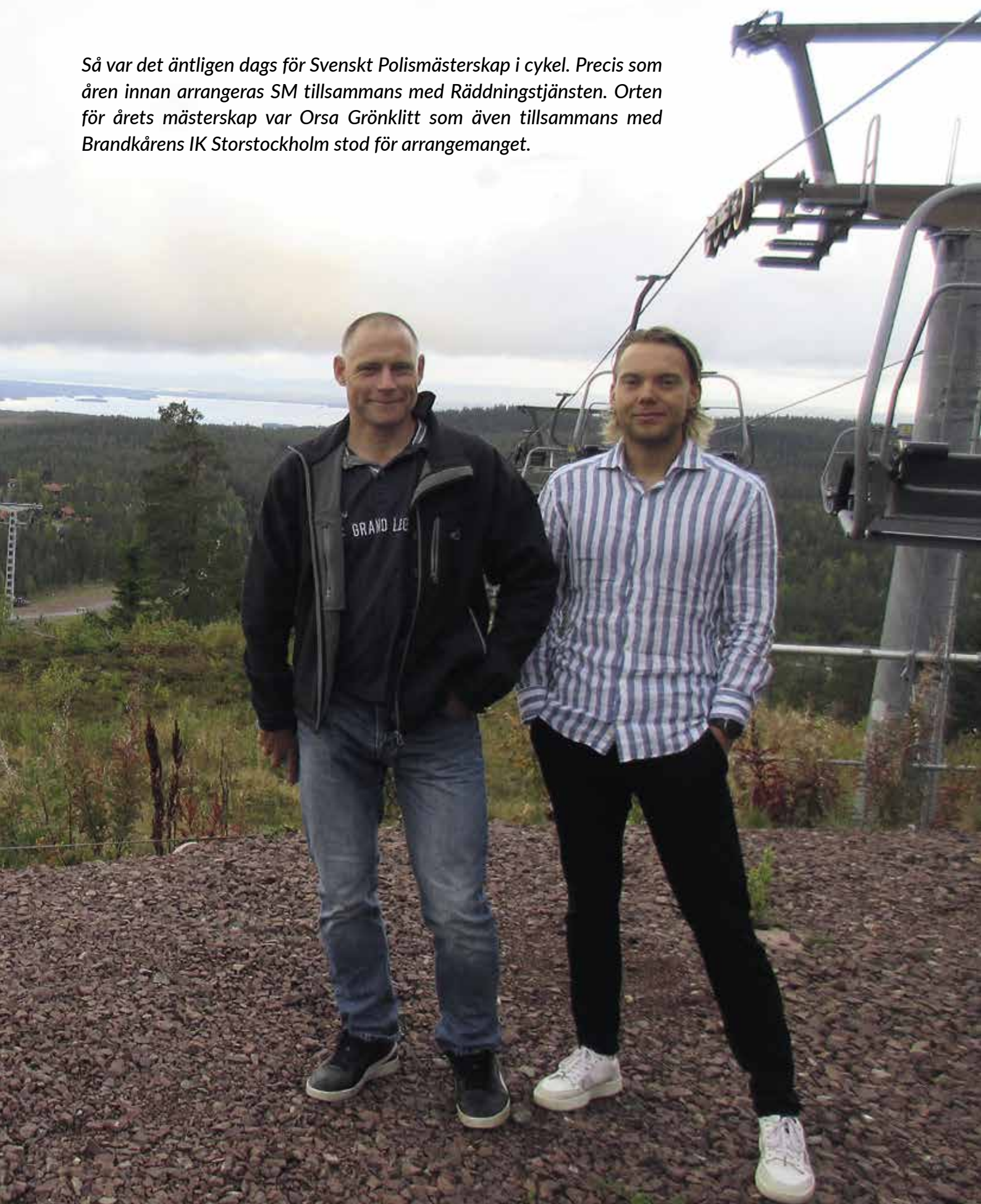

Polis och Brand SM i cykel 13–14 september 2022

Orsa Grönklitt

Så var det äntligen dags för Svenskt Polismästerskap i cykel. Precis som åren innan arrangeras SM tillsammans med Räddningstjänsten. Orten för årets mästerskap var Orsa Grönklitt som även tillsammans med Brandkårens IK Storstockholm stod för arrangemanget.

Från MPGI var vi tre cyklister anmälda. Alla tre skulle köra både tempot dag 1 och MTB dag 2.

Likt övriga år är förberedelserna halva nöjet och såklart följandet av väderprognosen som följs dag för dag veckan innan. Väderprognosen för Orsa såg otroligt dystert ut och när vi lämnade Malmö tidigt den 12:e (dagen innan tävlingsdag 1) sken solen på oss.

- Vi packade bussen med 6 cyklar och motvilligt även varma kläder för att tåla kyla och regn.

Resan upp mot Orsa var beräknad till att ta hela dagen då det visade att vi skulle köra drygt 75 mil.

Målet var att hinna upp innan totalt mörker så vi kunde reka tempobanan inför morgondagens race.

Vi kom upp sent men efter 10 h i bussen ville alla ut och sträcka på benen. När vi gav oss ut började det regna och mörkret kom fort – lite för fort...

Vi körde dock hela banan och kunde efteråt konstatera att det var en bra utmaning och att banan skulle vara utslagsgivande.

Efter reket var det snabbt in med cyklarna igen och in i bussen för att åka och fixa frukost och kvällsmat.

- Vi fick handlat och väl tillbaka i stugan fick vi en trevlig kväll med god mat och gott försnack där banan analyserades.

Tävlingsdag 1

Tempoloppet var först ut den 13:e. Tempolopp genomförs individuellt och varje cyklist startar med 1 minuts mellanrum. Banan som presenterades var knappa 19 km lång. Det är ingen speciellt lång distans men med ca. 450 höjdmeter att avverka under den sträckan så blir det snabbt mycket tuffare och får gå under benämningen "bergstem-po".

Första start var satt till kl. 13:00 så förmiddagen handlade om att få ordning på samtlig utrustning som att pumpa däck, smörja kedjor och välja kläder. Framför allt, välja kläder. När vi vaknade på morgonen och tittade ut genom fönstret var det ösregn utan dess like. Det gjorde inte heller saken

bättre att det på termometern visade 5+ grader.

Efter den kolhydratiska frukosten hoppade vi in i bussen för reka banan en gång till och nu i dagsljus. Vi rullade ner till starten och begav oss upp mot toppstugan i Orsa. Det kändes brant, jättebrant, och då satt vi ändå i en bil ... Taktiken var ganska snabbt klar, gå ut lugnt och inte dra på

sig mjölksyra för tidigt. De sista 2 kilometrarna upp till toppstugan bjöd på backar upp till 18% lutning och skulle bli väldigt utslagsgivande om man inte hade krafter kvar.

Efter en mindre lunch var det dags att åka till starten där vi hittade en väl avvägd parkeringsplats mellan några träd i skogen som kunde ge lite regnskydd när vi skulle genomföra

de sista förberedelserna. Det var inget jättestort sug av att ge sig ut och värma upp i ösregn men som en uppenbarelse ungefär 15 minuter innan start så upphörde regnet och man kunde se en liten glimt av solen och känna en svag bris av vinden i ryggen. Utifrån det utlovade vädret och att vi befann oss i Orsa i september så kunde man inte få mycket bättre väder.

Målet innan vi stack iväg var 3 medaljer och pris som bästa lag. Lagpriset är den sammanlagda tiden av de tre bästa cyklisterna från varje förening. Lagpriset missades förra året med blott några sekunder och revanschlusten var stor i år.

Först ut av samtliga tävlanden var Martin som blev jagad av resten av fältet. Som enda deltagare i H21 polis var guldmedaljen redan klar för honom, vilket han även gjorde.

Strax därefter gav sig Stefan iväg i H30 klassen. Stefan tog revansch från förra året och tog hem sin klass med ca. 30 sekunder och säkrade ett nytt guld till sin samling.

Sist ut från Malmöpolisen var Tony i

den absolut tuffaste klassen H40. Efter ett väl genomfört lopp slutade Tony 5:a i sin klass, 12 sekunder från ett brons.

Vi lämnade tempoloppet med 2 guldmedaljer och seger i lagtävlingen där vi slog Göteborgspolisen med några få sekunder. Att vara de som åkt absolut längst till tävlingen och kunna ställa upp med 3 cyklister och ta hem lagtävlingen är något vi är väldigt glada och stolta över. En lyckad dag med bra och fin cykelåkning som gav mersmak inför morgondagens MTB lopp.

Stefan Olofsson, H30,	37:24
Martin Klingstedt, H21,	37:51
Tony Martinsson, H40,	41:00

Tävlingsdag 2

Dag 2 bjöd på ett mountainbikelopp som gick i de natursköna omgivningarna vid skidanläggningen på Orsa Grönklitt.

4 varv på vardera 5 kilometer skulle avverkas. Som gräddes på moset avslutades loppet med ett varv på anläggningens asfalterade multibana. Mer om detta senare ...

Vi anlände till starten i god tid för att hinna värma upp ordentligt. Regnet hängde i luft och temperaturen låg på 12-13+ grader. När det drog ihop sig till start och hela fältet samlades i startfällan började regnet falla.

Till skillnad från tempoloppet dagen innan startade samtliga deltagare samtidigt. Starten av loppet gick en bit på multibanan innan man svängde in på varvbanan. När starten gick efter några minuter gick det som förväntat riktigt hårt och snabbt. Tony hamnade en bit bak i startfällan och gick i princip på max de första minuterna för att gå ikapp, vilket lyckades.

Efter ett par hundra meter svängde man in på banan som började på en grusväg. Efter en bit på grusvägen gjordes en högersväng för att mötas av ett stenigt gräsparti som gick rakt in och upp i skogen. Det var brant uppför och samtliga fick flitigt utnyttja cykelns lägsta växel.

Nästa parti bestod av utförsåkning på en preparerad downhillbana där man kunde ta igen sig något. Risken var dock att man släppte på för mycket och höll på att vurma när det började gå snabbt.

När det planade ut passerade man start/mål och cyklade över en grusparkering innan man kom in i banans ca. 1 kilometer långa skogsparti. Det gick lite upp och ner och fram och tillbaka. Det bästa med att cykla i skogen är att det inte går så snabbt vilket är en fördel om man går omkull. Som tur var lyckades vi hålla oss på hjulen genom hela loppet. Efter skogspartiet gick det ut på grusvägen igen och varvet var genomfört.

Stefan hängde bra med i täten men Tony och Martin hade sedan första stigningen in i skogen blivit av med täten. På sista varvet blev Tony ensam och när han hade passerat utförsåkning kom han ifatt Stefan. Några få ord utväxlades om det var att Stefan hade gått omkull men det visade sig att han hade fått punktering på framdäcket vilket var helt platt.

När sista varvet var avklarat kördes 1 varv på anläggningens multibana. Banan är asfalterad och används normalt sett för längdåkning. Varvet var ca. 4 kilometer och riktigt kuperat. Tony defilerade i mål ensam som fjärde man i sin klass.

En stund senare gick Stefan i mål och

lyckades trots punktering ta sig in på en silverplats. Några minuter efter Stefan kom Martin som ohotad vann sin klass. Efter en efterlängtnad dusch och lunch tog Stefan och Martin emot sina medaljer.

Vi påbörjade sedan vår långa färd tillbaks till Malmö med 3 guldmedaljer och 1 silvermedalj i bagaget. Tony konstaterade i bussen att han hade tagit guld i båda discipliner om han bara hade varit ett år äldre och därmed hamnat i nästa åldersklass.

Oavsett resultat hade vi två riktigt roliga och trevliga dagar tillsammans i Orsa och vi vill passa på att tacka arrangörerna för en väl genomförd tävling.

Om någon vill hänga med nästa år så planeras SM att genomföras i Norrtälje 2023.

- Hör av Er till Stefan Olofson, Tony Martinsson eller Martin Klingstedt i så fall!

Avslutningsvis vill vi tacka MPGI för att vi kan åka iväg och tävla oavsett vart i Sverige SM arrangeras. - Tack!

Martin, Stefan och Tony

KALLELSE TILL MPGI's ÅRSMÖTE

Datum: Onsdag 15 februari 2023

Plats: Hörsalen, RCM

När: Kl. 17.00

- Det bjuds på lättare förtäring
- Respektive sektion skall representeras och årsberättelsen skall redovisas muntligt
- Anmälan till MPGI@polisen.se senast den 31 januari 2023.

Träning gör fantastiska saker med kroppen

"Emil! – Jag har aldrig sett någon springa så oekonomiskt som du gör" skrek fys-läraren till mig under en självskyddslektion på Polishögskolan. Det var inget nytt för mig, mitt löpsteg har alltid varit dåligt. Ända fram till nu.

Mitt namn är Emil Andersson och jag arbetar som chef för jouren i Malmö. Min familj och jag flyttade ned till Skåne 2019. Jag kommer ursprungligen från Skövde men började arbeta som Polis i Stockholm år 2004.

Jag fastnade aldrig för någon bollsport när jag var yngre, kanske på grund av det dåliga löpsteget. Jag har dock alltid tyckt om att träna. Mina tidigaste minnen av träning är när jag som liten körde armhävningar på mitt rum. Inspirerad efter att ha sett Rocky förbereda sig inför mötet mot Ivan Drago i

filmen Rocky III. Några år senare, i tonåren, började jag att träna Kung Fu. Det var nog inte filmerna som inspirerade till valet av sport utan det var mera en kombination av att träningslokalen låg nära mitt hem och att jag hade vänner som var medlemmar i klubben. Samt kanske det dåliga löpsteget. Det gick bra med sporten, jag tränade hårt och vann tävlingar. Baksidan var att jag blev en träningsnarkoman. Jag styrketränade och tränade så mycket att jag i snitt låg på två träningspass per dag i veckan och jag tränade även på helgerna. Jag kunde inte stå över ett enda pass, ändå hade jag ofta ångest inför träningarna. Jag satsade hårt och det kändes i kroppen. Det var först när jag flyttade till London, efter studenten, som jag fick perspektiv på min träning. Jag letade först upp liknande klubbar i

London men jag hittade inget bra ställe. Det blev slutet på mitt utövande av kampsport. Tråkigt på ett sätt då jag tyckte sporten var kul men bra då jag behövde hitta en balans i min träning. Erfarenheterna från sporten har räddat mig många gånger i tjänsten. Ett starkt minne är en reflexmässig huvudvridning i en situation där jag var ensam med en psykiskt sjuk och grovt kriminell person. Reflexen räddade mig från att bli knockad vid det tillfället och den situationen kunde ha gått mycket illa. Tryggheten i att kunna gå in situationer med vetskap om en god självförsvarsförmåga har lett till att situationerna har deskalerat, jag har kunnat fokusera på att vara kommunikativ och det är sällan som jag har hamnat i våldsamma motstånd.

Jag har alltid gillat att åka skidor och

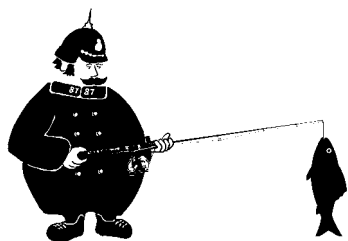
cykla MTB men idag består min regelbundna träning mest av styrketräning. Jag känner ingen ångest inför träningspassen längre, jag har hittat en bra balans. Jag längtar till och med till träningspassen. Kanske för att träningen inte längre handlar om att prestera för att bli bäst. Det handlar mycket mer om välmående för min del. Hade jag inte haft en regelbunden träning de första åren när jag var LPO-chef i Stockholm vid omorganisationen 2015, hade jag garanterat gått in i väggen. Träning gör fantastiska saker med kroppen. Stresshormoner reduceras och belöningssystemet kickar in. Står du inför en klurig utmaning som du inte vet hur du ska

lösa? Prova att träna först innan du tar dig an utmaningen. Forskning visar att kreativiteten och problemlösningssförmågan ökar med 40% de närmsta timmarna efter du har tränat. Många studier visar även att t.ex. styrketräning förlänger livet och håller dig frisk.

Slutligen, åter till det dåliga löpsteget. Jag har länge undvikit löpning då jag har varit dålig på det. De två senaste åren har jag dock utmanat mig själv med att komma igång.

Efter lite trixande med teknik och bra skor upplever jag nu för första gången att det är skönt att springa. Det var alltså inte mer än så om ni hade väntat på något bra crescendo. Vad vill jag då säga med det? JO, det är aldrig för sent att komma igång med olika träningsformer. Det är bara att sätta igång!

Havets Drottning

Sedan ett antal år tillbaka finns det ett gäng fisketokiga poliser i Skåne som vartannat år begett sig till norra delarna av Norge för att fiska. Det handlar inte om någon vanlig fisketripp, den där man lägger in ett spö i bagaget på sin bil och kör till en insjö för att meta abborre eller spinnfiska gädda, utan vi snackar om "BIG GAME FISHING" efter den som ibland kallas för havets drottning, nämligen den mytomspunna hälleflundran.

Det man idag tror sig veta om plattfiskens hälleflundran är att den lever i djup ner till 2 000 m. Den förekommer i större delen av norra Atlantens tempererade vatten samt Nordsjön och Barents hav. Närmast Sverige kan man finna den längs Norges kust ner till Skagerrak, Kattegatt och Öresund. De lever gärna på jämna sand, grus och lerbottnar. Honan som blir störst kan väga över 300 kg och bli 3,5 m lång, Varje år fångar sportfiskare hälleflundror över

200 kg med hjälp av handhållna redskap. I svenska vatten som inte är så djupa och där tillgången på bytesfisk är begränsad väger den sällan över 35 kg. Den kan bli upp till 50 år gammal och den anses som en riktig delikatess på matbordet.

Hälleflundran har dock utsatts för kraftig överfiskning i vissa områden. I Norge har den nästintill varit utrotad men med hårda restriktioner och skärpta fiskekvoter så har hälleflundran återhämtat sig riktigt bra och här kan sportfiskare uppleva ett av världens bästa och mest hållbara hälleflundrefiske.

Åter till resan ... Gänget som ständigt återvänder till Tromsö för att jaga denna fisk är en grupp nära vänner innefattande både poliser och icke-polisanställda. Poliserna har tidigare setts delta i den årliga SPM tävlingen i gäddfiske som hållits i Ringsjön sedan 2018.

Varje år som jag hört dem berätta skrönor och dra anekdoter ifrån deras fiskeresor till Norge så har jag blivit något mer och mer nyfiken och intresserad.

Men att stå tillsammans med tre till fyra andra i en liten gungande båt ute på öppet hav med fiskeutrustning för att drilla mindre valar på och att fiska en för mig helt okänd och kanske inte så vacker fisk är egentligen inte mitt "drömfiske" ... Jag tänkte ändå, som den fiskeidiot jag är, borde det vara något som jag helt enkelt måste bocka av.

Detta året erbjöds möjligheten och det passade både tjänsten och privatlivet väl. Därmed kunde jag inte göra annat än att hoppa på tåget, eller rättare sagt flyget.

Min första uppgift i detta äventyr började med att försöka få tag i 2-3 ytterligare fiskare för att jag inte skulle stå själv med både en stuga och båt. Ganska fort fick jag med mig första fiskekompisen, brandmannen Mikael tillika min sambos sväger som jag ofta fiskar i Blekinge skärgård med. För honom har hälleflundrafisket sedan länge varit en efterlängtat upplevelse, så han var inte svårövertalad.

Därefter hörde en bekant av sig till

Glenns största fisk.

mig och frågade om jag kunde ge henne något bra tips på fiskeresor som hon kunde ge till sin man i 40-årspresent. Jag hade svar på tal, kan man säga ... Sedan berättade Håkan, en av veteranerna på den kommande resan, att han fått tag i en kollega till som ville följa med.

Saken var klar, sällskapet jag behövde för att fullfölja mitt fiskeäventyr var ordnat!

Nu var det bara att organisera resa, utrustning, mat och packning. Som väl var hade vi gott om erfarna medresenärer med på resan så det var bara att kopiera deras historiebok och om någonting var oklart så fick vi snabbt svar.

En kväll, några veckor innan avfärd, samlades vi i en fiskebutik i Malmö för att förstärka upp utrustningsarsenalen och bli lite mer varse om vilka grejer som behövdes och inte behövdes. Efter att vi säkrat den butikens förtjänst, troligen för resten av året, satte vi tillsammans tändarna i en gemensam middag på en restaurang centralt inne i stan. Denna kväll gav oss ansikten och bättre

gemenskap inom gruppen. Flera av oss hade aldrig träffats tidigare så det var uppskattat.

Det drog ihop sig för avfärd och den sista september bar det iväg till Köpenhamn. Därifrån flög vi till Tromsø med en mellanlandning i Oslo.

Väl framme i Tromsø hämtades vi upp utav fiskecampens personal i en buss med släp för att rymma allas packning. Efter en timmes resa norrut från flygplatsen nådde vi campen. Vid våra stugor möttes vi av förbeställda matkassar som innehöll stora delar av kommande veckas middagar. Då vi i vår stuga hade fått ett bagage, med tre middagar för fyra personer, bortslarvat av flygbolaget hade vi gärna önskat att vi beställt minst en kasse till. Detta bagage kom lyckligtvis fram till oss fyra dagar senare.

Sent den kvällen som vi anlände satt flera av oss uppe, finslipade och trimmade utrustningen som vi skulle använda oss av, till långt in på natten. Kl 07.00 morgonen efter var det bestämt att båtarna skulle lämna hamnen. Det var inte något tal om sovmorgon, utan

här var inriktningen att ha krokarna i vattnet så många timmar om dygnet som möjligt. Vi blev också varse om vissa regler som vi var bundna till. Den som fångar den största hälleflundran varje dag måste ta ett havsdopp på kvällen. Likaså gäller den som slår sitt eget personbästa, alltså var man införstådd med att första hälleflundran är lika med bad i det iskalla Norska havet.

Dag 1 ...

... blev ett stort mysterium för oss fyra i min båt. Ingen av oss hade tidigare fiskat hälleflundra men vi tyckte att vi gjorde allting rätt. Ändå var det de andra två båtarna som lyckades. De hade hugg, de drillade stora flundror som dessvärre tappades och de bärgade ett antal mindre fiskar men vi kände oss som totalt bortspelade. Men vi ville känna lite drag i linan så därför körde vi runt och letade torsk, vilket vi lyckades bättre med.

Dag 2

Veteranen Håkan ifrån "proffsbåten"

Ottos torsk.

hoppade över i vår "juniorbåt" och jag blev den som fick kliva över till proffsen. Kanske skulle den taktiken räta ut några frågetecken i båda båtarna ... Det visade sig snabbt att vi i juniorbåten inte hade rätta känslan för varken båtkörandet eller fisket. Det handlade inte om att frenetiskt stå och rycka i spöet som man gör när man fiskar torsk och sill i Öresund och inte heller om att leta upp djuphålur eller undervattensgrynnor.

Om man överhuvudtaget skulle röra spöet så var det små pyttiga fina skakningar som gällde för att väcka liv i flundrorna. Det mesta av betets rörelse var det båtens drifter som skulle ansvara för. Båten skulle föras i långa svep, i lagom fart längs med flacka sand och grusbotten. Det man helst skulle leta efter kunde enklast beskrivas som stora sandplåtar på ca 20 meters djup där vattnet var så strömt som möjligt.

Det dröjde knappt en timme innan första hälleflundran fick se insidan av båten som jag nyss ställt mig i och det var jag som fångade den! Mitt livs första och således största hälleflundra vägde nästan mellan 7-10 kg och var 80 cm lång. Själaglad var bara förnamnet och jag lyckades strax därefter fånga ytterligare en, ännu större. Det var inte svårare än så, tänkte jag efter att ha bärgat dagens två första flundror ...

En stund senare rapporterades det in via komradio att även min tidigare besättning, i juniorbåten, hade dragit nyttiga lärdomar av utbytet och innan dagen var slut hade samtliga av oss nya fått minst varsin hälleflundra. Det gick sannerligen inte att ta miste på den glädjen som infann sig under den kvällen kring middagsbordet. Vid 21-tiden blev det bad för samtliga i juniorbåten.

Dag 3 ...

... hade vi gröngölingar samlat på oss rejält med självförtroende sedan dagen innan och tyckte att vi skulle visa de andra var skåpet skulle stå. Vi började starkt med en flundra upp i båten på första driften och vårt självförtroende sköt i taket ytterligare. Det kan ha blivit vårt fall, för därefter var det stendött för oss. Proffsbåten däremot visade att gammal är äldst och de rapporterade in fisk efter fisk. En av sändningarna lät "vi har något STORT på kroken". Det var en gigantisk hälleflundra som först hade varit runt och nafsar på ett bete och sedan följt med ända upp till båten och visat upp sig vid ytan för att sedan nästan direkt hugga ordentligt på ett annat bete. Efter en hård kamp lyckades veterangänget tillsammans landa en 184 cm lång och över 70 kg tung flundra! Grattis Eddie till kvällens bad för dagens största flundra! Hans personbästa för hälleflundra är +200 kg.

Dag 4 ...

... gjorde vi återigen ett skifte i bemaningen mellan båtarna. Återigen var det Håkan som fick förbarma sig över oss rookies.

Den högt förväntande Otto hann bara precis sätta ner fötterna i veteranbåten innan han fick napp. Det visade sig vara en ordentlig fisk och närmare 40 kg hälleflundra kunde fotograferas i Ottos famn.

Även i de andra båtarna uppstod det fiskelycka och vi förstod att hälleflundror skulle man aldrig ta för givet, detta fiske var definitivt ett så kallat "pannbensfiske". Det kunde gå timmar mellan huggen och när det väl högg uppstod det plötsligt full cirkus ombord på juniorbåten. Stackars Håkan! Krokar sattes i kläder och rep, jiggas trasslades in i linor som fick klippas och knyts om under pågående drillningar, rullar frikopplades och bromsar fick spännas men det var det värt. Hälleflundran är en kämparvillig best som föga gav efter. Jag tappade en bättre fisk som jag fortfarande kan känna bitterhet över att jag aldrig kommer få veta hur stor den var, vi snackar världsrekord, ödmjukt menat ... Norrskenet som visade sig den kvällen gav mig dock tröst.

Dag 5

Nu var det dags för oss att skruva loss stödhjulen och visa vad vi gick för! Vi skydde inga medel och satte upp en plan att skugga veteranerna, ligga ste-

get före dem och hinna ta deras fiskar innan de hann lura norska sandrevens alla flundror. De styrde in och placerade sig på ett område som hade givit vinst dagen innan. Vi körde förbi dem och planerade vår första drift över området bredvid som också tidigare varit hett. Vi vässade taktiken och hade fullt fokus på båtkörningen och alla visste vad alla skulle göra då väl hugget kom. Det gav snabbt resultat och vi var de första som utbrast i glada tjut över radion då vi hade dagens första kontakt med hällorna.

Samma morgon, men en stund senare, kände jag att det var något som stötte på mitt bete. Jag lyfte spötoppen långsamt för att känna om något hängde fast i sejen, som jag metade med, men där var inget. Jag frikopplade rullen för att se ifall det var stenar som jag stötte i med tyngden, men det var flera meter ner till botten. Plötsligt! Kanske en minut efter den första kittlingen i spöet så smällde det till ordentligt och jag märkte att detta inte var något litet "frimärke" till fisk.

Rusning efter rusning bjöd hon mig på. Mina kamrater i båten hjälpte till att veva upp de andra reven och att röja på båten för att ge mig största möjliga utrymme. Det är svårt att hålla hälleflundran ifrån att vika ner sitt huvud mot botten, i den positionen är hon som starkast och som fiskare kan man nästan inget annat göra än att hålla i spöet och låta fisken sticka. Man får vänta tills hon saktar ner och då måste man snabbt ta initiativet och vända fisken uppåt och därefter veva på och pumpa med spöet för allt vad utrustningen tåler.

Till slut när mina armar var fulla med mjölksyra och mössan var avtagen sedan länge, gav hon upp och kunde lyftas in i båten.

Vi gjorde stressen och lidandet så kort som möjligt för fisken och därefter kramade vi om varandra uppspelta och lyckliga. Vi tog en gemensam och hedrande skål för fångsten, där i båten låg min största drottning för denna resan, 138 cm lång och över 32 kg.

Lyckan för mig var total, jag kände att jag inte hade något annat att uppnå under den resan. Det var mitt livs största fisk någonsin, oavsett art, jag var nöjd och stolt. Jag satte mig i hytten och skötte merparten av båtkörandet resten av den dagen så de övriga fick ensas om kommande hälleflundror. Det passade dessutom mig väldigt bra då veckans

första regnväder smög sig på. Kvällsbad för dagens största, samt nytt personbästa, check! Fick även sällskap av Joakim som tog sitt egna rekord. Håkan badade också men av oklar anledning ...

Dag 6

Sista fiskedagen. Vi hade hittills varit bortskämda med ovanligt fint väder för årstiden men nu hade vi fått ett ordentligt väderomslag. Planerna för fisket fick läggas efter hur starka vindarna och dess riktning var. Noggrant fick de kunniga följa väderapparna och över sjöradion hörde vi allmänna varningar om stormen som var annalkande. Vi styrde mot tryggare och mer lugna vatten och även där lyckades vi hitta hälleflundran. Inte jag personligen men jag sörjde inte för det, jag levde fortfarande på min drottning från dagen innan. Mikael, från räddningstjänsten i Karls-

hamn, var den som fångade resans sista hälleflundra.

Jag som fiskat hela mitt liv, fick under denna resan helt nya, fantastiska upplevelser och erfarenheter kring just fiske. Inget annat fiske jag stött på har varit så beroende av teamwork som i denna bemärkelse. Ensam hade jag inte haft en chans ute på detta äventyr, inte bara just i den båt jag stod i men även lagarbetet mellan båtarna hade stor betydelse, dels för fisket men framförallt för hela upplevelsen. Som jag skrivit i tidigare artiklar, fisken i sig är inte det viktigaste, det är helheten tillsammans med vänner som gör upplevelsen och skapar de bästa minnena. Tack ska ni ha hela Tromsögänget 2022, ses kanske 2024! Nu laddar vi inför gäddtävlingen 22-23 okt.

Glenn

**"STEFAN AHNHEM KOMMER
MED EN SPIN-OFF PÅ SIN
FRAMGÅNGSRIKA SERIE
OM FABIAN RISK"**

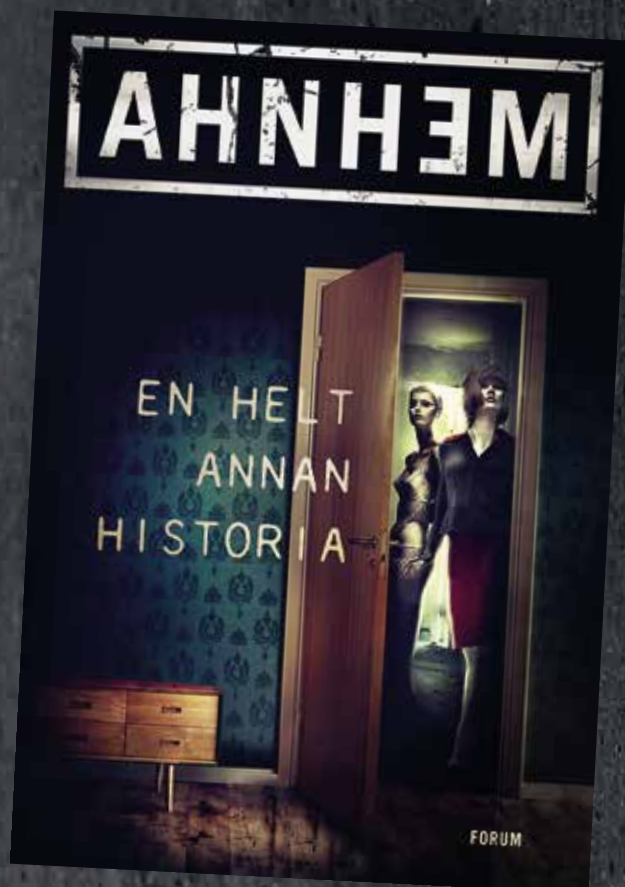
BOKTIPSET

Titel:
EN HELT ANNAN HISTORIA

Författare:
STEFAN AHNHEM

Förlag:
BOKFÖRLAGET FORUM

Hemsida:
WWW.FORUM.SE

I fjol avslutade Stefan Ahnhem sin framgångsrika serie om Fabian Risk som har sålt i över 2 miljoner exemplar. Nu kommer spin-offen *En helt annan historia* där vi får möta Fabian Risks före detta kollega Malin Rehnberg. En helt annan historia utspelar sig i Stockholm till skillnad från tidigare böcker som utspelar sig i Köpenhamn.

”Jag kunde inte släppa tanken på att göra något med Malin Rehnberg och resultatet blev *En helt annan historia*. Att få jobba med Malin och sätta henne i förarsätet har varit en enda lång fest. Aldrig har en bok runnit så enkelt ur mina fingrar som den här gången. Jag hoppas att mina läsare ska ta emot den här boken som en liten present de inte förväntat sig. Ett ljus i novembermörkret”, säger Stefan Ahnhem.

Om boken:

En känd livsstilsbloggare hittas mördad i en svit på ett av Stockholms finare hotell. Är det en kallt iscensatt avrättning eller resultatet av en erotisk lek som gått för långt? Fabian Risks före detta kollega Malin Rehnberg, som hämtat sig från händelserna i *Den nionde graven* tre år tidigare, får fallet på sitt bord och tvingas kämpa

mot sin nye chef som vill att rikskriminalpolisen ska fokusera på en pågående traffickingutredning. Samtidigt knakar det i fogarna på småbarnslivet tillsammans med Anders ute i Enske-de. När det sker ännu ett mord ställs allt på sin spets. Finns det en koppling mellan offren, kan fallen vara en del av en större härva och vad är egentligen den där stalkern som envisas med att dyka upp i utredningen ute efter?

Om författaren:

Stefan Ahnhem har rönt stora framgångar med böckerna om Fabian Risk både i Sverige och utomlands. Serien har sålt i mer än 2 miljoner exemplar i över 30 länder och tilldelats flera priser, bland annat Crimetime Award för debuten *Offer utan ansikte* och det tyska deckarpriset MIMI för andra delen *Den nionde graven*. Stefan Ahnhem har jämförts med författarkollegor som Jo Nesbø, Kepler och Arne Dahl och har hyllats för sitt drivna tempo och komplexa historiebygge med trådar som skickligt vävs ihop.

Stefan är uppvuxen i Helsingborg men bor sedan 5 år i Köpenhamn tillsammans med sin danska fru Mi och deras två barn.

SPM i

Årets upplaga av Svenska polismästerskapen i dynamiskt skytte arrangerades av Uppsala Dynamiska Skyttar (UDS) och gick av stapeln 8-9 oktober på Ekebybo-da Skyttecentrum utanför Uppsala.

dagen och svängde förbi skjutbanan för att hälsa på de kollegor som hade skjutit under dagen. Nästa mål för oss var att ta oss till hotellet för mat och

något kallt att dricka, samt genomgång av morgondagens tävling.

På söndagen skulle första skott gå redan klockan 08:00 så vi fick gå upp

Tävlingen kunde skjutas på antingen lördagen eller söndagen. På lördagen var det pistol på förmiddagen och MP5 på eftermiddagen. Söndagen var det MP5 på förmiddagen och pistol på eftermiddagen. Totalt var det 86 tävlande i pistol och 51 tävlande i MP5.

MPGI har tidigare år haft en stor trupp med sig till de Svenska mästerskapen, men detta år lyckades endast jag få ihop livspusslet för att komma iväg. Ensam är man inte stark så jag tog kontakt med Lund Polismäns Skytte & Idrottsklubb (LPSIK) för att höra om de skulle delta. Till min stora glädje var det 5 st som skulle tävla. Tillsammans med kollegorna från LPSIK träffades vi på lördagsmorgonen den 8 oktober och tog sikte mot Uppsala.

Vi anlände till Uppsala på eftermid-

Dynamiskt sportskytte

- Uppsala 2022

tidigt och hänga på låset till frukosten på hotellet. Efter frukosten packade vi våra fordon och anlände i god tid till skjutbanan för att ta oss ut till vår första skjutplats.

Vi skulle skjuta 8 st stager på förmiddagen med MP5 med ett minimum på 141 skott för att sedan hålla lunch och skjuta 8 st till med pistol på minimum 135 skott. UDS hade verkligen gjort en mycket bra tävling där många moment kunde relateras till vårt yrke. På stage nummer fem skulle man börja med att släpa en tung docka 15 m för att sedan påbörja skjutmomentet. Tävlingen var bra balanserad och erbjöd skytte på långt håll, skytte under rörelse, snabba

målväxlingar och komplicerade skjutställningar.

Hur gick det då?

Det var ingen högoddsare om vem som skulle stå överst på pallen detta året heller. Rasmus Gyllenberg från Göteborg bärgade individuellt guld i pistol och MP5. För egen del gjorde jag en helt godkänd tävling – det blev en 11:e plats i pistol och 10:e plats i MP5.

Får hoppas att nästa års tävling har fler representerade från MPGI:s sida.

Vid skärmen,
Mattias

Två glada som anlänt Karlsborgs fästning.

Para Endurance Race

Långt - Tungt - Mörkt - Kallt - Länge

Startsträckan för att genomföra Para Endurance Race, som är den civila varianten av Fallskärmsjägarnas Örmarch har varit lång. Det började med att jag själv och Daniel, som jag känt sedan många år tillbaka (faktiskt långt innan vi båda blev poliser) diskuterade om att hitta på något tillsammans. Vi landade i att en utmaning som skulle vara påfrestande för både kroppen som psyket kunde vara en aktivitet som skulle stärka oss; ett äventyrssrace på ca 70 km med delad utrustning på 40 kg på mindre än 24 h.

Då båda har en bakgrund från att ha tjänstgjort i Karlsborg landade vi båda i att ett äventyrssrace i militär anda skulle kunna fungera som en bra utmaning. Sen att kunna representera MPGI och Polismyndigheten var en stor bonus.

Förberedelser inför avfärd mot Karlsborg.

FJS vapen samt devis.

Kraftledningsgatan forceras.

Då tävlingen pågår under ett dygn var förberedelser för starten relativt kort, vi landade Karlsborg under eftermiddagen den 9 september, slog upp tält och inväntade registrering samt gemensam middag innan det var dags att gå till sängs tidigt då vi hamnade i första startgruppen. På morgonen, aktuell dag, fick vi utdelad GPS-sändare så att vi kunde följas live av tävlingsledningen då inga andra hjälpmedel fick användas mer än tilldelade kartor samt kompass. (Telefonerna, samt smart/GPS-klockor lades i plomberade påsar).

Vi sattes på buss och kördes till, för oss okänd plats, där vi fick en karta, som visade sig vara ofullständig. Med denna skulle vi ta oss till angivna platser och lösa uppgifter.

Charmen med en utmaning som den visade sig vara genialisk i sin enkelhet; att gå långt, med tung packning samtidigt som man ska behålla mental och intellektuell skärpa. Uppgifterna som från det enklaste, att hitta en plats på en karta som var "tillspetsad" till att lösa grafiska modeller utan att se på samma bild till att ha uppgifter som man inte visste när svaren skulle lämnas in och lösas. (Ett exempel på detta va att vid start fick alla muntlig instruktion om att samla på sig material för att kunna göra upp en eld, vid "något tillfälle").

Vidare skulle den fruktade kraftledningsgatan forceras – en sträcka som gick igenom snårig, blöt och kuperad terräng och som tillsynes aldrig tog

slut, men visade sig vara 20 km lång ungefär.

Jag och Daniel hade sagt att vi ska ha som fokus att ha roligt, något som vi hade.

Det som däremot inte var så roligt var när vi fick bryta då jag slarvat med kosthållning och vätskeupptag då det helt plötsligt slog till och jag började få svårt att fokusera på uppdraget och även till slut började hallucinera. Efter ca 2 timmar efter flertalet försök att vätska upp och få i sig näring beslutade vi att det skulle bli värre och farligt om vi fortsatte varpå vi fick bryta plomberingen och kontakta tävlingsledningen

efter ca 54 km och ca 17 timmar in i tävlingen.

Ett snopet slut, men ett äventyr som var värt ansträngningen. Det vi fick med oss var erfarenheter som vi kommer använda inför kommande tävling. (Ja, vi beslutade på stående fot att vi skulle genomföra tävlingen igen).

En tröst i misären var när tävlingsledningen meddelade att vi var bland de som tog sig längst, och i efterhand såg vi att vi var bland de sista att bryta.

För att avsluta så känns det som att vi i slutändan ändå hedrar Fallskärmsjägarernas devis:

Tejpade fötter under kort rast.

Efter första kontrollstationen.

Sista bilden innan mörkermomentet påbörjades.

Vilja – Att trotsa smärta och viljan att fortsätta när det är som tyngst.

Mod – Att ha modet att se förbi nederlaget och våga besluta sig om att "vi gör det igen, nästa år!"

Uthållighet – Att enträget vilja vinna över utmaningen och se tävlingen som

en erfarenhet som ska besegras vid nästkommande genomförande.

Vi är tacksamma och ödmjuka inför det stöd vi fått från anhängare, vänner och kollegor. Och är stärkta av erfarenheten vi fått samt fått blodad tand inför att genomföra tävlingen igen nästa år.

Avslutningsvis skulle vi vilja rikta ett stort tack till MPGL för stöttning och hoppas vi har fortsatt förtroende att få genomföra denna extremt roliga, men utmanande tävling igen.

John och Daniel

Tungt beslut för Malmös innebandydamer

Tyvärr blir det inget deltagande för Malmös damer i årets upplaga av Innebandy-SM i Västerås. Vi har fått ett välkommet tillskott av nya hungriga spelare som gärna vill spela SM men tyvärr så fick vi inte ihop tillräckligt med folk för att åka de 50 milen hemifrån som krävdes.

Det är första gången på 10 år som Malmös damer inte får ihop ett lag till Innebandy-SM så det är lite sorgligt, men det är bara att ladda om batterierna inför 2023 istället. Då jäklar ska vi vara på plats med full styrka!

Just nu lägger vi all vår kraft på att här hemifrån heja fram herrarna istället och hoppas på att de kan försvara sitt guld från förra året.

Om du är sugen på att spela innebandy-SM någon gång i mitten på november 2023, så hör av dig! Vi behöver all hjälp vi kan få för detta vill vi inte vara med om fler gånger! Efter årsskiftet laddar vi om inför SM 2023.

Malmös damlag

Fotbollssäsongen för Malmös damer 2022

Och DÄR blåste domaren i visselpipan 2022-10-17 kl. 18:56. Säsongens sista match är spelad med ösregn och vi är alla blöta in på småbyxorna! Men vad gör det när det har spelats underbar fotboll under våren och hösten denna säsong. Vi började starkt på vårsäsongen med endast vinster och kände på oss att detta kommer gå vägen återigen och vi vinner serien för 3:e året i rad. 10 matcher med 44 gjorda mål och 3 ynka insläppta mål efter stående insatser från vår ordinarie målvakt samt inhoppare i mål som gör fantastiska räddningar man blir imponerad över!

Sedan kom sommaren och på köpet en babyboom i laget. Mindre spelare i laget för några månader framåt blev vi förberedda på men ack så skoj att vi kan utöka våra åskådare med alla barn som så underbart är med och hejar på oss. Under match har vi mammor alltid blicken mot sidlinjen för att ha koll på barnen och ofta hör vi plötsligt skriket: "MAMMA JAG VILL KISSA!". Då blir det till att gå av plan, snabbt på toa, sen in i spel igen eller ut snabbt, springa några sträckor med barnvagnen så barnet somnar gott, sen kommer man in och gör ett skott in i mål! Power of the moms!

Höstsäsongen drog igång med strålande sol och härligt spel men med lite spelare, där jobb och livet kommer emellan, så det var tufft att få ihop spelare ibland. Men så länge vi var fem vid matchstart så är det lugnt för då kan matchen starta i alla fall. Sen är det bara till att kuta för kung och fosterland in i det sista vilket det gjordes mer än ofta. 2 förluster trots bra spel under höstsäsongen men det lärde oss också att det är ok att förlora och att man inte alltid kan vinna. Men vi är stolta och nöjda över mycket bra spel ändå.

Summa summarum kom vi tvåa i serien med 21 spelade matcher, 16 vinster, 3 oavgjorda och 2 förluster. 85 gjorda mål samt 24 insläppta mål. Det är inte alls illa!

forts. sid 25

Härliga stunder har vi upplevt under säsongen så som spräckta byxor till blåsor på fötterna. Fotbollsskor som gjort sitt sista och trots att det är dags att kassera dem vill man att de ska överleva ännu en match och tejpar dem med silvertejp. Barnen från sidlinjen som har slut på snacks och batte-

riet har dött på deras surfplattor. Panik för dem men tack och lov är matcherna 2x20 minuter så det går snabbt när man har roligt. Det bästa efter matchen är att få gå ut och krama om den absolut bästa hejarklacken som finns, för de är alltid där och hejar på oss i både med- och motgång. Säsongen

2022 har varit fantastiskt rolig, det kan vi lova er!

Nu är det nya tag inför 2023 och då ska seriesegern åter gå till Malmö Polisen Dam. Vänta bara!

Klart Slut

Ewelina

Slagkraftig
dam på gul 1.

Polis-8M Golf 2022

Det har varit stort polispådrag i Sveriges Golfhuvudstad.

Det har nämligen spelats SPM i golf på Ringenäs Golfklubb i Halmstad 25-26 augusti.

Drygt 140 polisanställda var anmälda till årets tävlingar som hölls på Ringe-

näs GK. En golfklubb som med rätta kallar sin bana för en av landets vackraste och som ligger precis vid havet med en enastående utsikt över Kattegatt.

Här bjuds det på klart smalare fairways, en rad par fyror där den djärve både kan satsa mot green med utslaget,

men också förlora sin boll. Avrinningsytor på flera hål och ondulerade greener samt ett par "blinda" utslagshål. Att sedan flertalet flaggplaceringar stod svårt under första dagens spel gjorde det inte lättare för deltagarna. En spännande, lite klurig och knixig golfbana med några hål där man inte bara kan panga på.

Flera deltagare anlände redan på onsdagen för inspel och för att bekanta sig med golfbanan och dess utmaningar i vackert väder.

Första dagen var det gemensam start, shootgunstart klockan nio. Solen hade precis börjat värma upp deltagarna och banan innan första utslagen. En runda som tog runt sex timmar men ändå gick på i ett hyggligt tempo. Det var inte många hål som spelarna behövde vänta på framförvarande boll. Efter första dagens runda fick vissa flaggplaceringar kommentarer om hur svårt deltagarna tyckte placeringarna stod, något som däremot blev ändrat till andra dagen då greenkeeperna placerat flaggorna lättare.

Efter första dagens spel var det bankett där 130 golfare deltog. De fick avnjuta en fantastisk god buffé med

Fullt focus på putten blå 8.

dryck samt ta del av ett digert prisbord där vi firade pristagare i tävlingarna som ingått i tävlingen.

Prisutdelning för tävlingarna i tävlingen är som följer.

Längst drive på gul 9 vanns av Kristian Nilsson, Skogaby GK på imponerande 310 meter. Jodå det var fairwayträff. Hålet som är ett par 5 mäter 429 meter.

Närmst flagg på blå 9 vanns av Roger Loggarfve, Ringenäs GK som slog upp bollen "pinhigh" 1.25 till vänster om flaggan som var placerad mycket svårt, lite dold av uthängande grenar och löv bakom den vänstra bunkern. Hålet är ett par 3 och mäter 134 meter och omgärdas av vatten.

Lagtävlingen vanns av Johan Molander och Martin Andersson, Norrköping Söderköping på 146 poäng.

Individuell poängbogey vanns av Anders Meier, Hinton GK, på 40 poäng.

I den individuella poängbogeyn fick närmare 45 deltagare ta del av prisbordet i fallande placeringsordning.

Dagens specialpris Hole In One var en 55" TV från Samsung, som fick lottas ut då ingen lyckades med HIO. Vinnare blev Björn Astell, Båstad GK.

Utslag 1.

Utslag på blå 9.

Utslag 2.

Mästarnas Mästare

Vandringspriset Mästarnas Mästare, instiftat 2012 av Malmöpolisens Idrottsförening, delas ut till den spelaren med lägsta bruttoscore, oavsett klass. Varje års segrare får sitt namn ingraverat i priset, med året, namn och ett resultat. Detta är ett pris som skulle vandra i 10 år. År 2022 skulle de som vunnit under årens lopp att genomföra en tävling under första dagen på Polis SM:et. Vinnaren koras då på banketten denna kväll.

Tre av dessa tidigare vinnare kom till spel på Polis-SM 2022 och här blev

Kristian Nilsson vinnare av vandringspriset Mästarnas mästare på 72 slag före Johan Molander som fick 73 slag och Daniel Andersson fick 74 slag.

Mästarnas mästare skulle ha avslutats, MEN så blev det inte för årets tävlingsarrangör, Halmstadspolisens Idrottsförening och Golfsektionen, gjorde en liten kupp och tog över stafettpinnen och startade om Mästarnas mästare dag två med ett nytt vandringspris som ska vandra i 10 nya år med samma förutsättningar som tidigare.

Med hjälp av Halmstadföretaget Cre-

ative Tools på Slottsmöllan har de tagit fram ett nytt och riktigt tungt vandringspris printat från en 3D-skrivare. 4,7 kilo väger priset!

Här tänkte vi att vi är helt rätt på det när vi tog fram priset med ny teknik i ett pris som hyllar en anrik sport.

Den nya pokalen Mästarnas mästare och vinnare även här blev Kristian Nilsson på 141 slag totalt.

Andra dagen löpande start från klockan 07:30 i fortsatt strålende fint väder där solen lyste ikapp med deltagarna.

I seniorklassen var det jämnt i ledarollen under hela rundan. Johan Mo-

Bild från banan.

Bild från banan.

lander började med en Eagle på första hålet och Kristian Nilsson gjorde en birdie. Så de var lika i matchen efter hål 1. Sen svajade det lite fram och tillbaka men efter 9 hål ledde Kristian med 2 slag totalt.

Efter 15 hål var de lika igen efter att Kristian gjort bogey och Johan gjort birdie.

Därefter följdes de åt hela vägen in och låg lika efter 18 hål.

Tills slut vann Kristian Nilsson, Skogaby GK efter särspel på sista hålet, blå 9, mot Johan Molander, Norrköping Söderköping som blev tvåa. Trea blev Pontus Bylund, Norrfällsvikens GK.

Detta var Kristian Nilssons SM-guld nummer 9.

Kristian är ödmjuk och säger att han är "otroligt glad och tacksam för att han fortfarande kan få ihop det när det gäller" och att detta var en av de bästa matcherna under hans år som tävlande i Polis SM.

I H40 klassen segrade Daniel Andersson, Norrköping Söderköping GK före tvåan Martin Andersson, Norrköping Söderköping GK och trea kom Joel Carnor, Bedinge GK

I H50 klassen segrade Jörgen Hylén, Flommens GK före tvåan Tomas Jönsson, Wermdö GK och trea blev Stefan Olsson, GolfStar GK.

I H60 klassen segrade Göran Brofeldt, Arvika GK före tvåan Johan Andersson, Växjö GK och trea kom Thomas Hertzberg, Sunne GK.

I H70 klassen segrade Mats Hansson, Romeleåsens GK före tvåan Arthur

Förbereder utslag på blå 1.

Anderson, Forsgårdens GK och trea kom Thommy Berggren, Ryfors GK.

I D50 klassen segrade Ann Bolin, Borås GK före tvåan Eva Karlsson, Läckö GK och trea kom Lena Matthijs, Ulricehamns GK.

I D60 klassen segrade Lilian Danling, Partille GK före tvåan Lena Öbrink, Hinton GK och trea kom Helene Wikström, Borås GK.

Tävlingsledaren, Roger Loggarfve, ansvarig för genomförandet känner sig nöjd. Och kanske särskilt nöjd med att så många golfare anmälde sig till årets SM. Att ha fått visa upp Halmstad och sin hemmabana Ringenäs GK samt att ha introducerat ett nytt vandringspris. Vädret var ju strålande under dessa dagar.

Stort tack till alla som hjälpte till och

som gjorde arrangemanget med Polis-SM i golf möjligt på Ringenäs GK den 25-26 augusti 2022.

Ett Polis-SM vi sent kommer att glömma.

Svinga lugnt så ses vi nästa år igen i Skaraborg och på Läckö GK.

Text:
Roger Loggarfve,
tävlingsledare

Foton:
Roger Loggarfve, Thomas Tell
och Hanna Spiik

Denna artikeln har även publicerats i tidningen Polisldrott.

Bild från banan.

Sven Holgersson berättar!

Han började sin idrottskarriär i Åstorps IF 72-86 sen följde Borstahusens IF 86-87 och Dösjebro 89-90.

Det vi ska prata om är domaruppgiften, som började -92. Allt för sent kommenterade Sven, som fyllt 40. Han uppmuntrades av domarbarnen Bosse Karlsson och Jan-Ingvar Svensson. Efter 5 år var Sven redo för Allsvenskan och Superettan. Man skiftades om att döma i båda serierna. Sedan följde 120 matcher på elitnivå.

Det blev ett tiotal internationella uppdrag som fjärdedomare och en del pojklandskamper.

Den sympatiska landslagsspelaren Roland Nilsson sa till Sven vid ett tillfälle, att han kände sig som en aktör i ett resande teatersällskap. "Man åker runt till olika arenor, förbereder sig, har föreställning och bekämpar varandra och efter 20 minuter är man vänner igen. Henrik Rydström från Kalmar och Kim Källström var spelare som utförde sådana förvandlingsnummer bl.a.

Sven gillade att döma för ett fullsatt Stockholms stadion då Djurgården spelade. Kontrasten är Strandvallen, där Mjällby spelar. Där kan man känna

"fotbollens själ" på riktigt. Kommentatorerna från läktaren, korvaludan och den blekingska dialekten.

Svens styrka som domare ansågs vara hans snabbhet. Både i knoppen och i benen. Han kom alltid bland de 3-4 första vid testerna för Sveriges

domare som hölls innan vårsäsongen. De springer då 200- och 3000-meterslopp. Han minns särskilt en match mellan GAIS och Göteborgsänglarna. En spelare från varje lag sprang mot boll och mål. Sven som sökte en bra position, sprang nästan ikapp de båda.

Bosse Karlsson som såg matchen skrattade åt Svens sprinterförmåga.

Sven har bidragit en del till Andreas Ekbergs utveckling. "Han har allt som behövs för att nå yppersta eliten inom domarskrået". Främst har han blick för spelet och hans lundensiska lugn", avslutar Sven.

Samma sak kan Sven säga om Mohammed Cullum, som han samarbetat med inom fotbollen.

Nu är det mest golf som gäller med de gamla kollegorna från hundgruppen, chefskapen ifrån Rosengård och Hälsingborg! Fore! Se upp i backarna!

Vid pennan
Jyet

Sven och dagens ordförande i Svenska fotbollsförbundet, Karl-Erik Nilsson.

Håll flabben och inget tjafs

"En laber västlig vind och domaren Gunnar Dahlner blåste på Smörlyckans idrottsplats"...

...Så löd en rubrik som början på ett fotbollsreferat i tidningen Lunds veckoblad i mitten på 1900-talet. Författaren var en "extraknäckande överliggare" med signaturen "Tom". Han var otympligt tjock och bar alltid en basker. Hemmalaget var min moderklubb med namnet Lunds FF. Varje uttagen spelare fick en recension på 4-5 rader i måndagstidningen.

Man kan säga att Tom var en brödskrivare, som fick betalt per rad eller bokstav för sitt skrivande. Kanske fanns det en uträkning bakom.

Innan matchen den här söndagsförmiddagen uppmanades spelarna minns jag. Lagledaren Olles uppmaning; Det är malmökriminallaren Dahlner som dömer, så "håll flabben och inget tjafs"! Gunnar hade respekt och pondus.

Gunnar Dahlner

Jag minns vidare recensionen, att "påläggskalven" Sverker (det heter så när man är ung och lovande) var ett stort fan av Elvis och hade fett hår i en hög våg, som ramlade ner vid minsta rörelse. "Det gick inte att avgöra om debutanten skulle tillföra något, då han

hade mer besvär med frisyren än med bollen. Mycket kraft gick åt till att få håret från ögonen.

Kriminalaren från Malmö fick säkerligen bättre omdöme för sin match.

Manegen var ju krattad...

Glädjande nyhet!

Ni minns kanske elitfotbollsdomaren och f.d. kollegan Andreas Ekberg och hans assisterande domare Mohammed Cullum? (I Skånepolisen, såklart). Mohammed fick priset som bäste assisterande domare på fotbollsgalan.

Under hösten har de fått de prestigeladdade Champions League matcherna:

Inter - Viktoria Plzen och Benfica - Maccabi Haifa.

Samt Nations League-matchen Frankrike - Österrike! STORT GRATIS!

Vid pennan
Jyet

Högt ärade spekulant!

DENNA BOK ÄR FÖRFATTAD av en Lundabo (de tjugo första åren). De därefter följande 42 åren har undertecknad tillbringat som polis, femton år i Svedala kommun och resten i - a va då då - Malmö.

INFLUENSER FRÅN Fritiof Nilsson Piraten och den speciella lundahumorn är oundviklig. Mitt hemliga vapen har varit humor, medmänsklighet och ett synnerligen gott minne. Trevliga och otrevliga minnen från denna tid har jag sammanställt i denna bok. Även kollegors berättelser och anekdoter har jag återgivit.

Per Jystrand "Jyet"

Boken säljs till självkostnadspris! Pris: 180:- + 50:- frakt.

Swisha 230:- till 070-820 15 08, skriv ditt namn och adress under meddelande så dimper boken snart ner i din brevlåda.

Ny dirigent i Polisens Musikkår Region Syd

Vi har under åren som gått räknat att musikkåren startade i början av 1900-talet medan andra säger att den fanns tidigare. Men 1965 gjorde man en nystart och den första dirigenten var Roger Lindberg. Efter honom kom Gunnar Jansson. Gunnars Rosendahl, Uno Zetterberg och Per Falck stod också framför musikkåren innan Kjell Olsson tog över och var dirigent vid flera tillfällen.

I samband med en julkonsert i Korsbackakyrkan blev Kjell Olsson sjuk och Arne Nordström hoppade in och gjorde ett fantastiskt framträdande och när Kjell drog sig tillbaka övertog Arne Nordström ledarskapet och har dirigerat musikkåren sedan dess. Arne kan man även se i andra orkestrar som t.ex. brassbandet Moreno. Arne kommer att fortsätta i musikkåren som tubaist, ett instrument han behärskar till fullo.

Den 28 november skiftades dirigent i musikkåren. Roger Andersson hälsades välkommen med en välkomstapplåd. En tradition musikkåren har när nya medlemmar börjar i musikkåren.

Roger Andersson är inte helt okänd för oss då han vikarierat som trumpetare vid flera tillfällen. Roger har en gedigen bakgrund som både utbildare, musiker och musikalisk ledare. Han har jobbat vid Kulturskolan i Lund som trumpetlärare, ensembleledare, intendent och IKT-ansvarig. Han utbildade sig till dirigent inom försvarsmusiken med examen 1994 och han har varit dirigent för:

Lund Symphonic Band 1980–2011

Hemvärnets Musikkår Lund 1987–2006

Marinens Musikkår 1994

Arméns Musikkår 1995

Lunds Ungdomsorkester 2000–2002

Lunds Stadsmusikkår 2000–2020

Lunds Brass Band 2012–2021

Med denna bakgrund känner vi oss trygga i hans händer och efter första repetitionen kändes att musikkårens medlemmar var mycket nöjda och ser

med glädje på hur framtiden skall bli då vi närmast har musiken till Polisens examensdag den 2 december och sen julkonsert i S:t Johannes Kyrka. Under våren och sommaren 2023 finns

mycket planerat. Bl.a. samarbete med den Norska Polisens musikkårer.

*Vid datorn satt **Kjell-Arne Friberg** som även varit fotograf denna gång.*

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

.....
Namn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Bankgatan 20
233 31 Svedala

senast den 6 mars 2023

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport & Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok, som du kan läsa mer om på **sidan 16** där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Monica Larsson, Svedala
2. Björn Carlaby, Vellinge
3. Elly Roos, Trelleborg

35 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin bok. (bild till vänster)

